

ται ἀφοσιωμένος εἰς τὴν σύζυγόν του καὶ τοσοῦτον, ὥστε φαίνεται, ὅτι δι' αὐτὴν μόνον ζῇ, καὶ δι' αὐτὴν ὑπουργεῖ τῇ βασιλίδι, ὁμιλεῖ ὀλίγα καὶ ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σιγᾷ, φαίνεται ὅτι γινώσκει πάμπολλα· καὶ αὐτὴ δὲ ἡ βασίλισσα φαίνεται ὅτι πρὸς αὐτὸ μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ ἀποβλέπει πάντοτε φαίνεται ὅτι παρ' αὐτοῦ προσδοκᾷ τι.

Ἀλλὰ τὸ παραδοξότερον εἶνε, ὅτι καθ' ἐκάστην ἐπὶ τῆς φαλῆς τοῦ μυστηριώδους τούτου ἀνθρώπου ἀναφύεται ἐν ἀρχῇ εὐμηκες πτερόν, τὸ ἥμισυ μέλαν καὶ τὸ ἥμισυ λευκόν, τοῦτο ἀφοῦ ἐπὶ ὠρισμένην ὥραν μείνει, αὐξάνει καὶ καθ' ὠρισμένην πάντοτε μῆκος· εὐθὺς εἴτα ἐξαφανίζεται καὶ πάρχυντα ἀναφυόμενον τὸ αὐτό, καὶ ἀδικοῦτως ἐξακολουθεῖ συμβαίνει τοῦτο· ἡ δὲ Κυρία του φαίνεται μετὰ πολλοῦ πόθου προσδοκᾷ καὶ περὶ πλείστου πόιουμένη τὴν ἀδιάκοπον ταύτην ἐκφυγῆ τοῦ πτεροῦ καὶ μεγάλως πρὸς τὸ φαινόμενον τοῦτο φαίνεται ἐνδιαφερομένη καὶ περιπαθῶς φροντίζουσα ὑπὲρ τοῦ πτεροῦ τούτου καλλωπισμοῦ τοῦ πετεινοειδοῦς συζύγου της.

Ἀλλὰ τέλος ἔρχεται ἡμέρα καὶ ὥρα καὶ στιγμή ὥρα ὁπωσδήποτε, καθ' ἣν τὸ πτερόν τοῦτο δὲν ἐξαφανίζεται πάντοτε μόνον του, ἀλλὰ φαίνεται, ὅτι ἀπειλεῖ ν' ἀναρπάξῃ τῷ ἐξαφανισμῷ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν τὸν φίλτατον σύζυγόν του τῷ ἐπικειμένῳ ὅμως τούτῳ κινδύνῳ, εὐθὺς μετ' ἀνυπολόγητον ταχύτητος ὁρμᾷ ἢ προσφιλῆς σύζυγός του ἐπ' αὐτοῦ, τὸν ἀπὸ ζεῖ περιπαθῶς, τὸν περιπτύσσει σφιγκτὰ εἰς τὰς θερμότητας καὶ ζωογόνους ἀγκάλας της καὶ τὸν σώζει ἐκ τοῦ ἐπικειμένου κατὰ τὸ φαινόμενον ἐξαφανισμοῦ, ἐνῶ τὸ πτερόν πάλιν ἐξαναφύεται· νισθὲν ἔρχεται εὐθὺς ἀναφυόμενον κατὰ τὴν αὐτὴν τάξιν ἐνδελέχειαν.

Τούτου ὅμως γιγνομένου, ἄσβεστος γέλως, οἷος ἐν τοῖς ὀπίοις ποτὲ ἠγέρθη, ἐγείρεται μεταξὺ πάντων τῶν παρευρεθέντων ἐκεῖ προσώπων, ὧν μάλιστα τὰ νεώτερα καταλαμβάνονται χαρᾷ καὶ εὐθυμίᾳ ἀπεριγράπτου. Καὶ θυμηδία δὲ μεγαλήτος πῆς ἐκλάμπει ἐκ τῶν μεγάλων εὐφρίδων ὀφθαλμῶν τῆς μη-